

Publicerad 2013-09-29 17:55 av Marcus Gabriel Fors

I det plötsliga mötet med asfalt

Det var i mötet med asfalt,
vi fann bristen på beslut.
Mellan hårt och ömt,
i törsten efter dag.
Stunder det smakar aska,
är alltid auktoritärt akut.
Eld dansar vilt omkring,
och synen blir så svag.

Finns våra kroppar ens kvar,
som en obetydlig skugga?
I nattens stilla kyla,
fångad när livet blir strömt.
Tiden är av saftig sort,
och vi tar vår bittra tugga,
Morgonen är vilddjuret,
då allt är glömt.

Vi är askan som sprids,
med vinden vinande fram.
Asfalten slukar oss,
och tystnad tar således vid.
Vi är två av spegelglas komna
med blickar av damm.
Reflektionen sprack i mången bit,
och brist på ord blev vår frid.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Marcus Gabriel Fors med Poeter.se id #42754 innehar upphovsrätten